

- Obtigit, atque aurea vagina fulgidus ensis.
 720 Hinc ferro solidum Pelides extulit orbem
 A fornace rudem, Eetion quem mittere suetus
 Rex quondam, dextra sed jam prostratus Achillis,
 Qui gazam ingentem ratibus convexerat altis,
 Tum surgens turbam adfatur sic voce frequentem;
 725 Adopropere, quibus tanta est fiducia dextræ.
 Ne quanquam ingentis provolvat jugera campi (nos)
 Grajugenum quisquam quinque hos tractanda per an-
 Non ferro vel pastor egens, vel arator in urbem
 Iverit. Hæc fatur, confestimque hinc Polypœtes
 730 Sistitur, hinc magna Divis par mole Leonteus,
 Atque Ajax Telamonides, & fortis Epeus.
 Hic orbem ingentem primus rotat ordine; risu
 Exceptus sed enim; sequeris, sate Marte Leonteus,
 Tertius inde Ajax, jecitque ultra omnia signa
 735 Robusta ab dextra, tandem extremus Polypetes,
 Ille boum quantum supra capita alta bubulcus
 Projicit usque pedum, tantum signa omnia jactu
 Transiliit, Grajorum ingens ferit æthera plausus,
 Præmiaque ad naveis fidi retulere sodales.
 740 Tum qui forte velint celeri certare sagitta
 Invitat, juvenumque manu malum erigit ingens
 Argolicæ ratis, & pavidam de fune columbam,
 Quo ferrum intendant malo suspendit ab alto.
 Qui volucrem telo figet stridente columbam
 745 Has feret ille decem tentoria ad alta bipennes.
 Qui funem attigerit, totidem feret ille secureis.
 Dixerat, & Telamone satus subito adstitit Heros
 Teucer, Merionesque ducis comes Idomenei.
 Convenere viri, dejectamque ærea sortem
 750 Accepit galea, & plausu sors prima secundo

V. 738. *Transiliit*. Ajax Telamonius heros alioqui præstantissi-
 mus, infelici semper eventu prius cum Ulysse, dein cum Diomede,
 ac tandem cum Epeo contendit.

- Exivit Telamoniadæ, nec Apollinis ille,
 Divorumque memor telum conjecit in auras.
 At pavidam volucrem (namque hoc invidit Apollo)
 Figere non valuit, nodos, & vincula rupit,
 755 Queis innixa pedem malo pendebat ab alto.
 Illa Notos, atque atra volans in nubila fugit.
 Funiculus cadit; adstantes plausere catervæ.
 Meriones arcu jam dudum intenta parato
 Tela tenens, Phœbo taurorum corpora centum
 760 Rite vovet, lætam & cœlo speculatus, & alis
 Plaudentem nigra figit sub nube columbam,
 Perque meat telum, & medium transverberat alam.
 Adque pedes jaculantis humo rursum ærea cuspis
 Figitur, at volucris sublimi ab vertice mali
 765 Erecto collo, expansisque ingentibus alis
 Decidit exanimis, Danaum mirata juventus
 Ingeminat plausum, promissaque præmia tollunt,
 Meriones primum, gnatus Telamone secundum.
 Pelides longam inde hastam, magnumque lebetem
 770 Intactum flammis pretio bovis, atque coruscis
 Floribus insculptum jaculo certantibus offert.
 Continuò in mediis Agamemnon surgit Atrides,
 Merionesque iterum; at prudens sic fatur Achilles.
 Atride, sceptro quantum præcedis Achivos,
 775 Tantum te jaculo præstare, ac robore destræ
 Omnibus est notum; omissa certamine prima
 Præmia propterea hæc fert, tum, si lubet, hasta
 Merioni detur, hoc dignum nam rebar honore.
 Hæc infit, paretque lubens, & gaudet Atrides.
 780 Meriones longam in tentoria detulit hastam,
 Talthybio ille dedit portandum in castra lebetem.

LIBER VIGESIMUS QUARTUS.

ARGUMENTUM.

Jupiter de Hectore sollicitus ad Achillem, ut corpus Heros reddat, Thetidem mittit, Irin autem ad Triarium ut redemptionis premium ad nubes ferat. Deductus ille a Mercurio, qui Gracorum custodes sopivera, supplex ad Achillem accedit, a quo benignissime exceptus filium recipit, in urbem reportat, sepelit, ejusque Mavibus epulum celebrat.

Rigiti ad naveis cotu redire soluto
Quisque suam, dulcique cibo, indulgentque
quieti.
At chari comitis memorem dolor urget Achilem,
Lumina nec blando patitur compонere somno;
5 Sed noctem irrequietus agens huc volvitur, atque huc.
Multus viri virtus animo, multusque recursus
Oris honos, tum quos pariter subiere labores,
Præliaque, erroresque viarum, undasque sonantes.
Hæc memorans gemit, & lacrimis rigat ora profusa,
10 Inque latus jacet interdum, interdumque supinus,
Mox cubat in faciem pronus, mox litus oberrat
Exurgens, neque pulchricom hunc Aurora latebat
Litoribus super ab rosea quam fulserat æthra.
Tum volucres jungebat equos, curruque ligatum
15 Ter Patroclu ad tumulum furis ingentibus actus
Hectora raptabat, mox pronum in pulvere linquens,

V. 10. Inque latus jacet. Hinc ridiculum illud. Juven sat. 3.
,, Noctem patitur lugentis anicum
,, Felide, cubat in faciem, mox deinde supinus.,,

LIBER XXIV.

437

Depictaque rateis, tentoriaque alta petebat.
Hectoris at chari exuvias miseratus Apollo
Curabat sordeisque arcens, tabumque cruentum;
20 Raptandumque viri corpus fulgente regebat
Ægide, ne molleis telus offenderet artus.
Hectora sic indigna furens tractabat Achilles.
At Diis adspicentes aderant, iraque fremebant,
Mercurioque aliqui suadebant tollere furto.
25 At non Junoni hæc placuit sententia magna,
Nec tibi, Neptune armipotens, flaveque Minervæ.
Nam vetus ira Deas agitat, stat corde reposum
Judicium Paridis, spretaque injuria forma,
Et prælata Venus, vicitos qua suscit amores.
30 Hinc Priamus, populusque Phrygum, atque invisa
Deabus
Pergam. Bissena sed enim jam luce micante
Coelostolam in cœtu hæc ait indignatus Apollo:
Inmites Superi! an vobis non Trojus Hector
Exta boum sape, & pecudes adolevit ad aras?
35 Quis furor, exanimum saltem non reddere patri,
Uxorique suæ, & populis, qui extrema perempto
Justa ferat, sacroque rogi dignentur honore,
Unius Æacidæ ob furias, rabieisque nefandam?
Æacidæ, cui non animus, mensve æqua sub illo
40 Pectora; sed torvi præcordia sæva leonis,
Qui rabidus ruit, & toto grassatur ovili
Solicitante fame, haud aliter, nam sevit Achilles.
Immritisque, effronisque, viroque injuriis omni:
Hoc unum juvat, atque etenim cui charior alter
Non passim perit, aut frater, dilectaque proles?
45 At postquam flevere, dolor, rabisse quiescit,
Namque animum patientem homini Deus indidit aquos.
Hectora sed tamen occisum male sanus Achilleus
Rapt adhuc chari ad cineres, tumulunque sodalis.
At nec honesta quidem, nec Diis laudabilis illa
50 Ira stet, Superumque olli succenseat ullus,

Ec 3

Surdam ignominia terram namque afficit excors.
Talia jactanti infrendens hæc candida Juno:
Hæc ita sint sane, Arcitenens, si poscis honorem
Priamidæ, Æacidæque parem; mortalibus Hector
55 Sed patribus genitus, muliebriaque ubera suxit:
Ille Deæ proles, curis quam ingentibus olim
Ipsa alui, & sacris Peleo conjunxi hymenæis,
Peleo, terrigenum quo Diis non charior ullus,
Adfuistisque omnes Superi, tuque ipse canoram
60 Pulsabas cytharam, & latus conviva sedebas.
At Divum pater, hunc, Juno depone furorem.
Non idem statuendus honos: verum Hectora amabant
Dii quoque præcunctis Trojæ quos tecta tenebant.
In primis ego, nam festis mihi saepe diebus
65 Atque adipe, & sacras oneravit lancibus aras
Lectarum pecudum, quo Dii gaudemus honore.
Clam tamen exanimum fas hunc non tollere Achille,
Mater adest Dea quippe viro nocteisque, diesque.
Huc Thetidem satius vitreis arcessere ab antris.
70 Suadebo ut Priami lacrimis, pretioque redemptum
Hectora Pelides reddat. Sic Jupiter infit.
Confestimque Iris nimbo volat ocyor, Imbrum
Saxosam, propterque Samum, & se in gurgite mergit
Plumbea glans veluti cornu bovis insita ponti
75 Ima petit, tristeisque avidis fert piscibus escas.
Stipatamque Deam Nimpis sub rupe cavata,
Et chari reperit flentem fata aspera gnati,
Qui procul Iliacis erat interiturus in agris;
Et prope, surge, Theti, in cœlestis Jupiter arceis
80 Te vocat. Hæc Iris, Thetis hæc argentea contra:
Quid Divum genitor jubet? immortalibus ipsa
Misceri vereor tot tristibus anxia curis.
Ibo tamen, magnique sequar mandata parentis.
Hæc ait, & nigro crineis obnubit amictu,
85 Deserit & thalamos, Irisque præbat eunti.
Spumeaque has circum diducta remurmurat unda.

Ut ventum ad litus, sedeis petiere beatas
Quo Superum genitor turba comitante sedebat.
Asseditque Jovi, cessit Tritonia-Pallas,
90 Auratumque Dex Juno cratera propinat,
Illa haustum reddit, mediisque hæc Jupiter orsus:
Mœrentem licet, hæc Superum te in tecta vocavi,
Haud ignarus ego, nostram nunc accipe mentem:
Nona dies est quum cœlo discordia sævit
95 Pelida super, Hectoreoque cadavere: furtim
Tollere Mercurio quidam suasere; sed ipse
Te veritus, gnati tum consulturus honori,
Ocyus ire hortor, meaque hæc mandata referte.
Iratos sibi Cœlicolas, meque assere primum
100 Hectora quod tenet ad naveis, animoque furenti
Raptat adhuc, donis nec reddidit ille redemptum.
Reddat, siqua mei reverentia tangit Achillem.
Laomedontiadem Priamum nunc ipse monebo
Ut gnatum redimat supplex in castra profectus
105 Munera grata ferens. Summus sic Jupiter infit
Paruit alma Thetis, terrasque ab vertice Olympi
Adproperans, charique petit tentoria gnati,
Mœrentemque illum reperit, crebrumque gementem,
Dilectique aderant comites, pinguemque bidentem
110 Mactatam admirant flammis, epulasque parabant,
Demulcetque manu genitrix, sicque ore profatur:
Gnate, quid assiduo mœrens torquere dolore
Nec potus memor, aut thalami? sed pectoris ægri
Fæmineis est illecebris mulcendus amaror,
115 Non mihi quippe diu vives, violenta minantur
Jam prope fata tibi. Hæc infit, cœlestiaque olli
Jussa refert, contra respondet talibus heros:

V. 117. Jussa refert. Quum nuntii apud Homerum omnia ad verbum, ut sibi dicta fuerant repeterre soleant, quod Latinarum aurium consuetudo non ferret, eo compendio nos in tota Iliadis versione usi sumus.

440

I L I A D I S

Actum pretiumque ferant, portentque cadaver,
Si vera hæc summi memoras mandata parentis.
 120 Talia sese inter-mœsto sermone serebant.
 Jupiter interea ad Priamum Thaumantida mittit.
 Iri, age, dic Priamo ut Grajorum in castra profectus
 Hectoreum redimat corpus; sed solus Achivas
 Ipse rateis petat; at rhedam qui dirigat unus
 125 Præco adsit senior, referatque in tecta cadaver.
 Nec mors, aut fraus ulla viro obversetur eunti.
 Mercurium namque ipse dabo comitemque, ducemque,
 Qui tutum ferat, & magnum prope sistat Achillem,
 Intrepidum; nec enim Regem interfecerit ipse,
 130 Adstantumque minas (siquæ) compresserit omneis.
 Imprudens nec enim est adeo, ac temerarius, ut non
 Supplicibus parcat, Regem & vereatur Achilles.
 Dixerat, illa Notis Priami petit ocyor aulam.
 Luctus ubique, sonant mœstis plangoribus ædes.
 135 Hic Priamus gnatis circum lugentibus, atra
 Obtectus chlæna senior, multoque jacebat
 Cervicem, & canos conspersus pulvere crineis.
 Turba nurum, gnatæque intus, famulæque suorum
 Quæque memor flebat, quot non virtutis egentes
 140 Argivum domuere manus. Regi adstitit Iris:
 Et prope submissa adfatur sic voce trementem:
 Aude, Laomedontiade, formidine pulsæ,
 Grata Jovis tibi nam refero mandata Tonantis,
 Qui procul ab summo Priamum miseratur Olympo,
 145 Hæc ait, atque patris simul omnia jussa recenset.
 Confestimque abit, at senior rhedamque parari,
 Atque arcam jubet, ipse alta in penetralia tendit
 Cedrina, odorata, hic longos congesta per annos
 Gaza ingens, Regumque jacent spolia ampla priorum.
 150 Uxoremque Hecubam senior vocat, atque ita fatur:
 Infelix, gnatum me Jupiter ire redemptum
 Argivum jubet ad naveis, & munera ferre
 Grata viro, mihi mens eadem suadetque, jubetque

L I B E R XXIV.

441

Quid super his? aususne tibi, facinusque probatur?
 155 Sic ait, ingemuitque uxor, tum talibus infit:
 Quo tibi mens abiit, rerum & prudentia quondam
 Iliaco in regno, totumque audita per orbem?
 Ad naveisne paras ire incomitatus Achivas,
 Atque sub ora viri, qui tot tibi pignora chara
 160 Sustulit? heu! duro tibi sunt præcordia ferro.
 Quippe nec ille tui miserebitur, atque prehensum
 Occidet subito: gnatum intra tecta fleamus.
 Scilicet hæc olim nascenti fata sorores
 Eumenides nevere; canes ut pasceret agris,
 165 Ab nobis procul Æacidæ crudelis ob iram,
 Cujus ego medium discerpere dentibus hepar
 Possem utinam, meritas raptato de Hectore poenas
 Solveret; at non indecori se more gerentem,
 Sed charam ob patriam conversa fronte ruuentem,
 170 Immemoremque fugæ tristem demisit in orcum,
 Sic conjux, contra sic Laomedontius heros:
 Chara, precor, ne me cupientem avertere tenta,
 Læva avis, haud etenim flectar, nam tale sacerdos
 Si mihi, vel doctus quisquam cecinisset aruspex,
 175 Credere mendacem merito, insanumque liceret;
 At vidi ipse Deam, vocemque hisce auribus hausí.
 Ibo, nec incassum; quod si mihi fata parabant
 Ædibus his procul, ad naveis occumbere Achivas
 Occumbam tristi satiatus pectora luctu
 180 Hectora complexus gnatum. Sic fatur, & arcas
 Ingenteis aperit senior, pictosque tapetas
 Bis senos, totidemque ardenteis murice lænas,
 Bis sex & tunicas lini de flore comantis,
 Pallia tum pulchra, & gemmis, auroque micanteis
 185 Fæmineas vesteis totidem, quatuorque lebetas
 Extulit, & geminum tripodem fulgentibus ansis.
 Crateremque auro solidum, quem Thracia quondam
 Gens dederat Priamo legato ea regna petenti,
 Donum ingens, tamen haud illi Rex parsit, Achivum

190 Ut retro ab ratibus gnatum ferat Hectora in urbem.
 Spectandique avidos portarum ab limine Teucros
 Arcebat senior, verbisque urgebat amaris:
 Ite procul, genus invisum, unicuique dolendum
 Nonne domi satis? An nostros augere dolores
 195 Est animus, tanti ac misero de funere gnat
 Succensere patri? at nimium lugebitis ipsi
 Prosterni magis hunc faciles, facilesque fugari
 Hectore sublato; sed me vastata priusquam
 Pergama conspiciam, & nigris crepitantia flammis
 200 Fata ferant utinam Stygii sub gurgitis undam.
 Sic ait, & sceptro Teucros abigebat adacto.
 Illi urgente sene adproperant, limenque relinquunt.
 Dein gnatos Priamus dictis his increpat ardens,
 Pammonaque, atque Helenum, Paridemque, Aga-
 thona, Politen,
 205 Deiphobumque, atque Hippothoum, Antiphonum-
 que, & Agavum.
 Festinate, sati indecores, utinam simul omnes
 Hectore pro charo Cocitiissetis ad umbras.
 Hei misero! charos virtute, & robore gnatos
 Arcibus Iliacis genui: jam nullus, opinor
 210 Est super, aut Mestor Diis æquiparandus, & alto
 Troilus ab curru pugnax, & maximus Hector
 Qui Deus inter erat Teucros, neque patre creatus
 Mortali, Divum sed enim de semine natus
 Ille videbatur. Mars hos tulit; ista supersunt
 215 Probra mera, insignes saltu, blandisque choreis,
 Nectendisque dolis: convectandisque rapinis.
 An mihi non tandem rhedam junxeritis altam,
 Omnibus his super impositis festinus Achivum
 Ut tendam ad naveis? Dixit, veritque parentem
 220 Certatim adproperant, aptantque volubile plastrum,
 Pulchrum, compactumque recens, arcumque ligarunt.
 Dein traxere jugum validum tornatile buxo,
 Umbone ornatum, quem plurimus annulus ambit,

Te monique alto lorum inseruere jugale
 225 Annulus hinc clavo insertus, tum triplice nexu
 Umbonem circum nitidum, dein simplice nodo
 Funem adstrinxerunt, atque ab penetralibus altis
 Hectorei capit is pretium infinita tulerunt
 Munera, tum valido junxerunt robore mulos
 230 Quos Mysi Priamo dederant pulcherrima dona.
 At præco, & Priamus curis ingentibus ambo
 Cornipedes junxere, senex præsepibus altis,
 Quos dulci Bacho, & lectis nutriverat herbis.
 Tum conjux Hecuba ingenti perculta dolore
 235 Dulcia vina ferens, atque aurea pocula dextra
 Constitit ante rotas, mæstoque hæc ore loquuta est:
 Accipe (quandoquidem ad naveis contendere Achivas
 Me juvat invita) Superum libato parenti,
 Incolumi ut liceat Trojana revisere tecta.
 240 Insuper atque ora cogentem nubila patrem
 Quique Idam, & celso Trojanum speculatur ab axe,
 Ut dextram tibi mittat avem, quæ grator ipsi est,
 Viribus & volucres inter præstantior omneis,
 Quamque ipse adspiciens, firmatusque omne tanto
 245 Inceptum aggrediaris iter; super ipsa sedere
 Hortarer secus. Hæc conjux, hæc maximus olli
 Laomedonte satus: Nequaquam recta monenti
 Obstiterim, nec enim Jovis est sine numine quicquam
 Aggredier tutum, si fors miseratus ab alto
 250 Auxilium ferat. Hæc inquit, purasque parari
 Admonuit manibus lymphas, tum jussa frequentes,
 Adproperant famulæ, & pelvum, guttumque ministrant.
 Ut lavit, dextra accepit cratera rigentem
 Stansque aula in media libavit dulce Lyæum
 255 In cœlum adspectans: altaque hæc voce precatur:
 Jupiter, Idæ regnas qui culmine, Divum
 Maxime, in aspectum Pelidæ, atque ora venire
 Da gratum, pater, & tantis bonus annue cœptis,
 Mitte, precor, volucrem, tibi quæ gratissima cœlo est:

ILLIADIS

- 260 Maximaque alituum, fretus quo numine Achivas
Contendam in puppeis. Orabat talibus heros,
Audit atque Deum genitor, tum visa repente
Venatrix aquila, ex avibus præstantius omen.
Dextra viro Iliacam pennis petere ocyus urbem.
- 265 Quantum autem thalami patet ingens janua celsi
Regifico in tecto, tantum patuere volantis
Hinc, atque hinc alæ, atque animis gaudentibus axem
Concedit senior, portisque sonantibus exit.
Ante quidem rhedam prudens Idæus agebat,
- 270 Pone senex urgebat equos per strata viarum,
At certam veluti in mortem lacrimatur euntem
Charorum ingens turba procul, jamque arva tenebant,
Quum gnati Trojani, & generi petiere reversi,
Atque per arva senem Genitor miseratus euntem
- 275 Mercurium adloquitur gnatum: Citò labere pennis,
Namque hominum jucunda tibi commercia gnate,
Laomedontiadem ad naveis sic ducito Achivas
Ut videat nemo ex Danaïs, ante ora priusquam
Venerit Æacidae. Summus sic Jupiter infit.
- 280 Continuo ille patris magni parere parabat
Imperio, & primum pedibus talaria necnit
Aurea, quæ sublimem alis, sive æquora supra,
Seu terras rapido pariter cum flamine portant.
Tum virgam capit, hac animas ille evocat orco,
- 285 Pallenteisque alias sub tristia Tartara mittit,
Dat somnos, admittique, & lumen morte resignat.
Illa fretus agit ventos, & nubila tranat.
Ut Trojam ventum, atque Helles ad litora ponti,
Formosi juvenis vultum mentitur, & ora
- 290 Flore genas primo vestit cui gratior ætas.
Jamque Ili tumulum præter curru alite vecti

V. 280. Continuo. Versum hunc, & sequentes, quibus Mercurii
ornatus describitur, ex hoc loco ad lib. Æneidos quartum transtulit
Virgilius.

LIBER XXIV.

445

- Ad fluvium steterant sub prima crepuscula noctis,
Mercuriumque prior præco se versus euntem
Conspexit propius, trepidansque hæc ore profatur:
295 Dardanide, huc adverte animum, res maxima poscit.
Quippe virum video venientem: protinus ambos
Perdiderit, reor: aut bijuges flectamus ad urbem,
Aut genua amplexi, si fors miserebitur, ipsum
Exoremus, ait. Senior formidine pressus
- 300 Obstupuit, steteruntque comæ, attonitusque tremiscit.
At Maja genitus propior dextramque prehendit,
Compellatque virum, dictisque adfatur amicis:
Quo noctu, pater, ignavo quum victa sopore
Cuncta silent, bijuges flectis, currumque sonantem?
- 305 Nec Danaum vicina times, inimicaque castra?
Quæ tibi mens, Danaum si quis conspicerit atram
Per noctem tot opes, onerataque plausta ferentem?
Ipse senex quando, nec multum junior annis
It comes, audacem ut posses compescere dextram.
- 310 Sed non talis ego; potius te namque tueri
Vellem etenim, genitoris enim te dignor honore.
Olli Dardanides: memoras hæc vera profecto
Gnate inquit: sed Cœlicolum mihi ab æthere quisquam
Dexter adest, comitem qui tales adjunxerit ultro
- 315 Faustum, felicem, qualem tu corpore reffers,
Prudentique animo, o patribus prognate beatis.
Sic Priamus, Deus hæc contra: Næ tu omnia recte
Dixisti, pater; at verum jam expone roganti:
Num gazam externas servandam mittis in oras?
- 320 Deseritis ne urbem, atque altos formidine muros?
Talis enim periit gnatus tuus inclitus ille,
Nec pugna inferior Danaïs. Hæc fatur, & olli
Laomedontiades: quis tu, aut qua stirpe creatus,
Optime, qui gnatum memoras cum laude peremptum?
- 325 Tunc Atlantiades: Quid me super Hectore tentas,
Chare senex? Pugnantem equidem sæpe ipse videbam,
Et pavidos quando ad naveis agitabat Achivos,

Nos mirabamur pugna procul ; acer Achilles
 Dum ferro abstinuit magno indignatus Atridæ.
 330 Ejus ego famulus , navique huc vœctus eadem
 Myrmidonum de gente satus , genitorque Polycor
 Est mihi , dives opum , & tecum certaverit annis .
 Sena viro soboles , gnatorum septimus ipse
 Sum tibi , cui misero ex cunctis sors obtigit uni
 335 Atridas in bella sequi : nunc puppe relicta
 Arva pererrabam , nam qñum lux crastina surget ,
 Iliacas tentant arceis invadere Graii ,
 Otia nec jam ferre queunt , frustraque frementeis ;
 Pugnarumque avidos certant compescere Reges .
 340 Sic Deus , at Priamus : Pelidæ diceris ipse
 Quandoquidem famulus , verum ne absconde roganti .
 Gnatus adhuc jacet ad naveis meus ? anne recisum
 Membratim canibus mandendum objecit Achilles ?
 Hic Maja genitus : volucrum non ille , canumve
 345 Præda fuit ; jacet ad naveis neglectus Achivas
 Æacidæ in castris , luxque hæc duodena jacenti ;
 Nec tamen immunda squallet putredine corpus ,
 Vermibus aut scatuit , Patrocli circum ille sepulchrum
 Quanquam raptat adhuc , quum pulchra Aurora ru-
 bescit .
 350 Nec turpat tamen ; accedens mirabere forsan
 Roscidus ut jacet , haud ulla de parte cruento
 Foedatus tabo , nullo jam vulnere hiante ,
 Nanque olli extincto inflixerunt plurima Graii .
 Usque adeo magni curam gessere jacentis
 355 Cœlicolæ , fuerat namque his gratissimus Hector .
 Hæc ait , at senior lætatus pectore fatur :
 Muneribus pulchrum est superos placare beatos ,
 O fili , nec enim meus hic dum viveret , Hector
 Divorum est unquam oblitus supera alta tenentum .
 360 Nunc ideo extinctum tanto dignantur honore .
 Tu pulchrum hunc cratera mei fer munus amoris ,
 Meque tuere : precor , Divisque faventibus ipsis ,

Deduc , Pelidæ veniam in tentoria donec .
 Ast Deus : incassum juvenem me munere tentas ,
 365 O senior , nec enim accipiam clam munus Achille ,
 Quem vècor , timeoque suis fraudare merentem .
 Nec dux ire viæ renuo , atque ipsum vel ad Argos
 Per mare velivolum , nemorumve per avia ducam ,
 Nec duce contempto Danaum te invaserit ullus .
 370 Hæc ait , & saltu sublimem ascendit in axem ,
 Atque manu scuticam , & pictas moderatur habens ,
 Inspiratque animos bigis , subitoque profundam
 Ad fossam ventum , & turreis , longasque carinas .
 Custodes fessi recreabant corpora victu .
 375 At Deus his placidum immittit per membra soporem ,
 Confestimque aperit portas , vectesque retrudit ,
 Atque intro Priamum dicit , rhedamque sonantem ,
 Inde excelsa petunt Regis tentoria Achillis ;
 Abiete quæ cæsa multo struxere labore
 380 Myrmidores levibus calamis tecta alta tegentes .
 Ast ingens tota ambibat tentoria vallum
 Stipitibus densis , abiegnoque objice posteis
 Firmarant valido , quem tres vix obdere Achivi ,
 Vix poterant reserare ; tamen hunc obdebat Achilles
 385 Solus item . Maja hunc genitus detrusit , & intro
 Laomentodiadem ; selectaque munera duxit ,
 Deseruitque axem , vultuque hæc fatus amico est :
 O senior , cœlo Deus immortalis ab alto
 Adsum Mercurius , tibi nam sociumque , ducemque
 390 Jupiter ire viæ dederat , nunc ipse revertar ,
 Pelidæ nec enim conspectum , atque ora subibo ,
 Nec fas Cœlicolum genus immortale tueri ,
 Mortaleisque fovere palam , tu amplectere supplex
 Æacidæ genua , & lacrimis corda aspera tenta
 395 Perque patrem , matremque Deam , gnatumque precatus .
 Dixerat , inque altum subito contendit Olympum .
 At Rex Idæo ad currum , rhedamque relicto
 Intrepidus tectum ingreditur , sedemque reposat